

1. Μετάφραση από τα ρουμανικά των στ. 23-31: «γράμμα μου στο χέρι του αφέντη Κυρίλλα για να είναι γνωστό ότι μου έδωσε αυτός χρήματα για τις ανάγκες μου [‘πού χειάζομαι’] ουγγρικά F 100 ''- δηλαδή εκατό με τον τόκο τους στα εκατό [[έξι]] δέκα και αν τυχόν τον βρεί δάνατος να έχω να δίνω στην εκκλησία των Γραικών τα μισά και τα μισά στην εκκλησία των Φραγκισκανών, και για μεγαλύτερη ασφάλεια υπογράφομαι πιο κάτω προς γνώση. 1753 στις 15 φεβρουαρίου εγώ ο Πέτρος Ντόντερ [Θεοδώρου] πληρωτής».
2. Πρбл. εγγρ. 152. Βλ. και ΕΚΣ, σσ. 202 (κα').

154

1768/I/28
χ. Παλαιολόγη Δημητρίου

978/φφ 71v-72r
σχ. 146, 152, 156

Απόφαση οριστική. Συμβιβασμός πιστωτών (*concursus creditorum*). Εκτελεστής διαδήκης. Συναίνεση του οφειλέτη για τη ρύθμιση των χρεών. Συμψηφισμός προηγούμενων καταβολών.

Απαγόρευση εξόδου (δπρισμα) και αποτελέσματά της.

¹⁹/ ||1768|| τῇ 28 ιαννουαρίου ἐπαρησιάσδ(ει) πάλιν ὁ ἄρχον Κόλερης ²⁰/ μὲ τὸν Δημήτρην Σουφραν διὰ τὸ χρέος ὃποῦ χραιωστ(εῖ) τοῦ Μπάρτ ²¹/ ἔστωντας καὶ νά ἐκρήδικαν πολλότατες φορές, καὶ ἐπῆγαν καὶ (εἰ)ς τὸ ²²/ Ἐκλαμπρον τεξαουραριάτο, διὰ νά τελ(ει)ώσουν ἐκ(εῖ)<.> μήν ἡμ²³/ πορῶντας ὅμως οὔτε ἐκ(εῖ) νά τοὺς τελειώσουν τὴν κρήσην τοὺς ²⁴/ ἔστηλαν πᾶλιν (εἰ)ς ἡμᾶς, διὰ νὰ τοὺς δικαιώσωμεν. ὅδεν ἐξετά²⁵/ξοντες καταλεπτῶς τὰς διαφοράς τους, καὶ ἐρωτώντας ὅλους τοὺς κρε²⁶/διτόρους, ἐάν δέλουν ὅλοι νὰ ἔμβουν (εἰ)ς τὸ κονκούρσο, νά ξε²⁷/πληρωδοῦν μέ ὅτι καὶ ἀν τοῦ εὐρέδη ἥγουν πρᾶγμα καὶ ἔτερα. ²⁸/ (εἰ)ς τὸ ὄποιον ὁ κύρ Μανικάτης δὲν ἡδέλησεν μέ κανέναν ²⁹/ τρόπον νά σέβη (εἰ)ς τὸ κονκούρσον μὲ τὸ νὰ μήν (εἰ)ναι ἀσπρα ³⁰/ τῆς ἐντιμότητός του τά ὅσα χραιωστ(εῖ) ὁ Σουφρας ἀλλά τοῦ μα³¹/καρήτη Κῶνστα Μανόλη τά ὄποια (εἰ)ναι ἀραδιαζένα // κατὰ τὴν διάταν τοῦ μακαρήτου, {εἰ} <οἱ> δέ ἐπίλοιποι κρεδιτόριδες ²/ ὁ τε Μπάρτης, κύρ Γιαννάκης Τζίνγγου, καὶ κύρ Κωνσταντίν(ος) ³/ Ἀρπάσης ὃποῦ ἔχουν νὰ πάρουν οῦν(γγρικα) F ἔως 900'' – νὰ ἔχουν νά ⁴/ ἔμβουν (εἰ)ς τὸ κονκούρσον πέρονοντες πρᾶγμα καὶ ἔτερα ὅσον ⁵/ νά ξεπληρωδοῦν. (εἰ)ς αὐτό ἐρωτόντας καὶ τὸν κύρ Δημήτρην Σουφραν ⁶/ ἔστερξεν (εἰ)ς τὴν ἀνωδεν ἀπόφασιν. ὑποσχόμεν(ος) μάλλιστα, ὅτι ⁷/ τά ὅσα δὲν ἡδελαν φδάση<.> ἔξω ἀπό τὸ πρᾶγμα<.> ἔως νά γεμι⁸/σουν τὰ ἀνωδεν ὃποῦ χραιωστ(εῖ) τοὺς κρεδιτόρους ὃποῦ κάμουν τὸ κον⁹/κούρσο

νὰ ἔχῃ νὰ τούς εὐχαριστῇ ἢ μέ όμολογίαν ἢ μέ ὅτι καὶ^{10/} ἂν ἡμπορέσῃ, ὅμως παρακαλ(εῖ) διὰ νὰ ξεπεσδῆ τό ύπε^{11/}/ρήσιον διάφορον ὥποῦ ἐπῆρεν ὁ οἰκοκύρης του Μπάρτης, τό ὥποι^{12/}/ον καὶ εύρεδη εὔλογον διὰ νὰ ξεπεσδῆ κατὰ τό δίκαιον.

^{13/} ὅσον δέ διὰ τό ἐμπόδιον ὥποῦ τοῦ ἔκαμεν ὁ οἰκοκύρης του ὥπρίζον^{14/} τὰς τον διὰ νὰ μήν πηγένη ἔξω (εἰ)ς τά πανηγύρια, διὰ ναμάση^{15/} τὰ βερεσιέδιά του καὶ νὰ πολήσῃ τό ὀλιγιστόν του πρᾶγμα, μέ ὅλλον^{16/} ὥποῦ ἔγινεν ἐγγυητής ὁ κὺρ Γιαννάκης Τζίνγγου διὰ τόν^{17/} ἄνωδεν Σουφραν, δὲν ἡδέλησεν νὰ τόν ἀφήσῃ, τό εύρισκο^{18/}μεν εὔλογον δικαῖως νὰ ἔχῃ νά πάρη <μόνον> πρᾶγμα ὁ Μπάρτης διά^{19/} νὰ ξεπληρωδῆ καὶ ἔστω (εἰ)ς ἔνδ(ει)ξιν.

^{20-28/} δωμᾶς βελλερᾶς νῦν προεστώς τρ, Ιωάννης τζηνγγ(oύ) τρω, Μανικάτης Σαφράν(oς) τρ, Κόνσταντήνος, Αρπασίς τρ, χ(ατζῆ) πετρου λουκα, πέτκος πέτρ(oυ) [χ.γρ.(;)], Γιάννης Μαυρωδῆς [χ.γρ.(;)], Παλαιολόγης Δημητρί(ou) περτζέπτορας τρω, Γεώργιος Ιωάνν(ou) μάρκ(oυ) καπετάνος τρ, διμιτρι σουφρα με τω δελιμαμου εσ<τ>ρεσα.

Η εγγραφή αυτή μας δίνει μια σαφή εικόνα του τρόπου με τον οποίο διενεργούνταν ο πτωχευτικός συμβιβασμός, πριν αυτός υπαχθεί στη δικαιοδοσία ειδικού δικαστηρίου. Το Προνόμιο που παραχώρησε στην Κ η αυτοκράτειρα Μαρία Θηρεσία (1777) ρύθμιζε αυτή την ειδική δικαιοδοσία και προέβλεπε την εφαρμογή των διατάξεων του Διατάγματος της ιδίας (1772) περί πτωχευτικού συμβιβασμού και χρεωκοπίας¹.

Η μορφή του πτωχευτικού συμβιβασμού που συνάγεται από την εγγραφή ήταν εκείνη ενός απλού δικαστικού συμβιβασμού για τη σύμμετρη ικανοποίηση των πιστωτών με εμπορεύματα του οφειλέτη που αδυνατούσε να καταβάλει τα χρέη του. Η όλη διαδικασία έτεινε στη διευκόλυνση του οφειλέτη να εκπληρώσει ολόκληρη την παροχή του σε είδος αμέσως, ή και αργότερα σε χρήμα. Δεν απαγορευόταν η μετά τον συμβιβασμό εμπορική δραστηριότητα και κυκλοφορία του πτωχού (<μουφλούζη>) εξω από το Σιμπίου ή την Τρανσυλβανία για να συγκεντρώσει χρήματα για την εξόφληση των πιστωτών. Διαπιστώνεται έτσι μέσα από τις επιλογές του Κριτηρίου, μια συνειδητά ευέλικτη στρατηγική της Κ για τη στήριξη των μελών της, είτε ήταν δανειστές είτε ήταν οφειλέτες, ώστε να μπορέσουν να συνεχίσουν την επιχειρηματική τους δραστηριότητα, που ήταν το ζητούμενο για την επιβίωση της εμπορικής παροικίας.

στ. 24-31 Προαιρετικός χαρακτήρας της συμμετοχής στον συμβιβασμό.

στ. 31-Ι[φ 72r] Ο παριστάμενος Μανικάτης Σαφράνος ήταν εκτελεστής της διαδήκης (ἐπίτροπος τῆς διάτας) του Κώνστα Μανόλη. Συνάγεται

ότι ο εκτελεστής της διαδήκης έπρεπε να αποδώσει στους κληρονόμους και κληροδόχους τα αναφερόμενα στη διαδήκη ποσά ή αντικείμενα, και επομένως δεν μπορούσε να μετάσχει στον συμβιβασμό.

στ. 4 «ὅσον»: μέχρι.

στ. 5-6 Οι όροι καδορίστηκαν από το Κριτήριο και συνήνεσαν σ' αυτούς οι πιστωτές και ο οφειλέτης.

στ. 6-9 Υπόσχεση του οφειλέτη ότι, αν δεν επαρκέσει το εμπόρευμα, θα ικανοποιήσει πλήρως τους πιστωτές για το υπόλοιπο του χρέους με χρεωστική ομολογία ή με άλλο τρόπο (:χρήματα, τιμαλφή, εκχώρηση απαιτήσεών, κλπ.)

στ. 10-12 Ικανοποιείται το αίτημα του οφειλέτη να εκπεσθεί το επί πλέον του κοινού επιτοκίου (6%) ποσό που είχε αναγκασθεί να υποσχεθεί στον ενάγοντα, προφανώς όταν είχε συμβιβασθεί με αυτόν (εγγρ. 146). Επομένως, ο όρος αυτός του συμβιβασμού δεωρήθηκε καταχρηστικός εκ των υστέρων, παρ' όλο που συμφωνήθηκε παρουσία του προεστού της Κ (εγγρ. 146 στ. 22).

στ. 13-19 Το Κριτήριο αποδέχεται το αίτημα του οφειλέτη να ικανοποιήσει μόνο με εμπόρευμα τον επισπεύδοντα Μπαρτ, δεωρώντας αυτόν υπεύθυνο για την έλλειψη ρευστότητας του οφειλέτη.

- I. ΕΚΣ, σσ. 202-203. Τις σχετικές ρυθμίσεις του Προνομίου βλ. ό.π., σσ. 97-98 και σημ. 105-106, 396-397 και 402 (άρδρο VI, στα λατινικά και στην ελληνική του μετάφραση)· το διάταγμα της Μαρίας Θηρεσίας, *Cridal-und-Falliten Ordnung* (4.7.1772), βλ. στου Fr. Schuler von Libloy, *Siebenbürgische Rechtsgeschichte*, Hermannstadt 1856.

155

1768/I/28

978/φ 72v

χ. Παλαιολόγη Δημητρίου

Απόφαση προδικαστική. Εξύβριση και διαπληκτισμός σε δημόσιο χώρο. Προδεσμία για προσκόμιση αποδείξεων.

// || 1768 || τῇ 28 Ιανουαρίου.

^{2/} Ἡπρόστολόγησεν ὁ Κωνσταντίν(ος) Σήρμπος ἐναντίον τοῦ Πα:^{3/} σχάλη μπακάλη λέγοντας τό πῶς τὸν ἀσχημολόγησεν ^{4/} (εἰ)ς τό παξάρη μαλόνοντες ἀναμεταξύ τους καὶ ἀναμεσα (εἰ)ς τά ^{5/} πολλά τά λόγια τοῦ (εἰ)πεν ὁ Πασχάλης ταλχάρην ^{6/} δια τό ὅποιον τόν ἐρώτησάμεν ἔὰν εἶναι ἀληθηνά τά λόγια ^{7/} αὐτὰ; ὁ ὅποι(ος) ἀπεκρήδη τό πῶς δὲν (εἰ)ναι

